पञ्चास्त्रं

"तिथिवरिख नचचं योगः करणमेव च। पचाङ्गस्य फलं मुला गङ्गासानफलं लभेत्"॥ इति च्योतिषम्॥

पचाकः:, पुं, (पचाकः शि यखः।) नमठः। इति
प्रव्हमाना॥ खम्बविधेषः। तत्प्रयायः। पचभदः पुष्पतत्रकः। इति प्रव्हरत्नावनी॥
प्रणामविधेषः। यथा,—

"वाहुभ्याचेव जातुभ्यां भिरसा वचसा हथा। पचाङ्गीर्थंप्रणामः स्वात् पूजासु प्रवराविमी॥" इति तन्त्रसारः॥

(राजनय:। यदुक्तम्।

"सहाया: साधनीपाया विभागी देशावावयी: । विनिपातप्रतीकार: सिद्धिः पश्चाङ्ग रस्थते ॥")

पश्चाङ्गग्रप्तः, पुं, (पश्चर्तं ख्यकानि खङ्गानि ग्रप्तानिः यस्य।) कच्छपः। इति जिनाक्टिशेषः॥

पचालुतः, पुं, (पच चालुत्य इव पचाणि यस्य।) ररखट्चः। इत्यमरः। २। ४। ५१। पचा-जुलपरिमाणयुक्ते चि॥

पश्चाङ्ग्रीतः, चि, पश्चाङ्गुलयो यस्य सः। दिति याकरणम्॥

पश्चाङ्गली, स्त्री, तकाङाचुप:। इति याज-निर्धेग्ट:॥

पचातमा, च्ली, (पचंभिरिषकः वैरातपाते दित। व्याह्+तम्+व्यच्। ततः टाप्।) तपखा-विश्रोवः। यथा,—

"च्या पद्मातपाचिना भामनी भामनी जपः। यज्ञयेदांकिः सुद्धे सतुद्दे च सतुष्कृतम् ॥ विद्वसंखापनं योद्गे तीवांसक्त च पद्मनः। इसान्तरे चतुर्वद्वीन् कला वैद्यागरेष्टिना ॥ तन्मध्यस्य स्थ्यविनं वीद्यन्ती बहुलांस्का।"

• इति कालिकापुराण ४२ कथायः॥
पद्माननः, पुं, (पद्म खाननानि यस्य।)
ध्रियः।(पद्म विकृतं खाननं यस्य।) सिंदः।
इति मेदिनी॥ खाद्यः। इति म्राव्हर्यनावली॥ (प्योतिवोक्तिर्यं हराध्रिः। यथाह

"पचानगर्ते भानौ पचयोरभयोरिष । चतुर्व्यासुदितचन्त्रो नेचितवः कदाचन ॥" चदाचिविश्रेषः । तहारके मच्चूमं भवति ॥) पचामराः, खी, (पच व्यमराः । संज्ञालालने-धारयः ।) पचप्रकारामरलतादि । यथा,— "एका तु व्यमरा दूवी तस्या यस्त्रं समानयेत् । व्यन्या तु विजया देवी सिह्यिष्ट्या सरस्वती ॥

खन्या तु विजया देवी सिद्धिक्तपा सरखती॥ जन्या तु विल्लपचस्या भिवसन्तीभकारियी। जन्या तु योगसिद्धार्थे निर्मुख्डी चामरा लता॥ जन्या तु कालतुलसी श्रीविष्णोः भियतोधिष्णी। एताः पद्मामरा च्रेया योगसाधनकर्माख॥"

इति रुद्रयामलोत्तरखक्के ३६ पटलः॥
पचान्द्रतं, की, (पचानामन्द्रतानां समाहारः।
प्रकरादुम्धहतद्विमधुघटितम्। यथा,—
"दुग्धं सप्रकरिचेव हतं दिव तथा मधु।
पचान्द्रतामदं प्रोत्कं विषयं सर्वक्कीस्य॥"

गभैवतीभ्यस्तद्दानस्य दिनं यथा,—

"देवत्यस्यपुनर्वसुद्वयमरुक्त्रसानुराधामधाइस्तास्तरफलगुनीषु स्मृजे जीवाकवारे तथा।
लयर्चे हुपग्रोभनेषु नियतं सन्यष्य रिक्तां तिथिं
देयं मासि च पचमेषु करस्ये पद्मास्तं योधि-

इति च्योतिसत्त्वम्॥

प्रचारतस्य ।
प्रचारतयोगः, पुं, (प्रचारामस्तानां गुड्चादीनां
योगः।) गुड्चोगोच्चस्याणीसुक्काध्यत्वरीणां संयोगः। यदुक्तं राजनिर्धयदे।
"गुड्चो गोच्चरस्य स्माली सुक्किता तथा।
ध्यतावरीति प्रचानां योगः प्रचारतामिधः॥"
प्रचालायः, पुं, (प्रचसंख्यतः खालायः।) ध्रिवस्य
प्रचलविनिगतस्त्वक्तास्त्रियः। यथाः—
"पूर्व्वालायः पूर्वे सुखः प्रचिमः प्रचिमासुखः।
दिच्यो दिच्यक्तद्वदत्तरक्षोत्तरः परः॥
निरुत्तरं तथा चोत्वं सिद्धान्तागमक्ष्पिणम्।
कर्दान्वायपरिद्यानं नात्वस्य तप्रसः प्रक्रम्॥"
खन्यन।

"पूर्वाचायः प्रव्हरूपो दिख्यः क्योरूपकः। पश्चिमः प्रश्नरूपः स्यादुत्तरस्थात्तरस्वथा॥ सर्वाचायस्त्रस्वोधः केवलातुभवात्मकः॥"

इत्यादि। इति भैरवतन्त्रम्॥

मम एचतुर्विभ्यस पत्रानावाः समुद्रता।" इति कुलार्यवतन्त्रम्॥ ॥ ॥

"विभाय सुखपद्मं हि भ्रिवस्य वरवर्षिति।
सबोजातं वामदेवमघोरस्यं ततः परम्॥
तल्प्रमं तथेशानं पञ्चवक्षं प्रकीर्तितम्॥
सबोजातस्य वे शुक्तं शुक्रस्मिटकसितमम्।
पीतवर्षे तथा सौन्यं वामदेवं मनोचरम्॥
स्वावर्षे मधोरस्य समं भीमिववर्ष्वनम्।
रक्तं तल्प्रमं देवि। दिव्यम्हिनं मनोचरम्॥
स्वामकस्य तथेशानं सक्वंदेवश्चित्रस्मकम्।
चिन्तयेत् पश्चिते आतं द्वितीयस्य तथोत्तरे॥
स्वारं दिव्या देवं पृक्षे तल्पुरुषं तथा।
देशानं मध्यतो ह्वेयं चिन्तयेद्वित्तात्वर्यः॥"
इति निक्वाणतन्ते ६ पटलः॥ ॥॥

स्रायं प्रकृष्णायप्रक्टे दश्यम् ॥
पत्राम्, को, (स्रमान रसानि प्राप्तवन्तीति । स्रमगत्यादिषु + "स्रमानक्योदीर्धश्व।" उगां २।१६ ।
इति रक् दीर्धश्वोपघायाः इति स्रामा द्याः ।
पत्रानां स्रमाग्यामश्वत्यादिद्यागां समाद्वारः।)
द्यविश्वेषागां समाद्वारः। यथा,—

"अन्यत्यमेनं पितृमह्मेनं न्ययोधमेनं दम्र पुष्यजातीः। दे दे तथा दाङ्गमातुलङ्गे पद्याम्नापी नरनं न याति॥" इति नराहपुराम्॥

अपि च।

"बायत्य एकः पिनुसई एको हो चन्पकौ जीयि च केंग्रराणि। सप्ताय ताला नव गारिकेलाः

इति प्रव्यक्ति ॥
पचारी, स्ती, (पचपचर्यंखान्टक्तीति । ऋ गतौ
"कम्मेग्यम्" । ३।२।१ । इति चम् । गौराहिलात् डीष् ।) प्रारिष्टक्ता । इति प्रव्यमाला ॥
(पाषार इक् इति भाषा ॥)

पचार्चि:, [स्] युं, (पच चार्चिष यस्य सः।) बुध-यष्टः। इति जिकार्यक्रमेशः॥

पद्मतः पुं (पिचिविक्तारवचने + "तिमिविभिविधि-च्हियाञ्चलोति।" ज्यां १११९०। इति कालन्।) देश्यविभिधः। इत्यायादिकोषः॥ तस्य जुन्यति-यथा। "इयंश्वास्तुइलस्ञ्जयदृष्ट्टिष्ट्यवीनर-काम्पिल्यवंद्वाः। पद्मानामेतेषां विषयायां रच-यायाजमेते मत्पुत्रा इति पिचाभिचिता इति पद्मालाः।" इति विद्युपराये ४ ज्यं भे १६ स्थायः॥ (स्रस्य स्थितिनिर्यय जुक्ककक्षमास्त्रे यथा.—

"कुरचेचात् पश्चिमेषु तथाचीत्तरभागतः। इन्द्रप्रस्थान्त्रचेश्चानि । दश्यभेजनतङ्घे। पश्चालदेशी देवेशि । सौन्दर्यगर्वमृश्चितः॥")

प्रवालाः, युं, (प्रवालाः चित्रवास्तेषां निवासी-जनपदः। निवासियो जनपदे लुप्।) नीष्टद्-विश्रोषः। बहुवचनान्तीय्यम्। इति मेहिनी॥ प्रवालिका, ख्ती, (प्रकारिवीर्शेशति इति। स्था+

खल भूष्ठशे + खच । टाप् खार्चे कन् इलच ।) पुत्तकी । इत्यमस्टीकायां भरतः ॥

पश्चाली, स्त्री, (पश्चभिवैधीरेलित। स्त्रा + स्त्रवृश्च + स्त्रम् । गौराहिलात् डीव्।) वस्त्राहिलत- पुल्लिका। कानिर पुतुल इति भाषा॥ गौत- विश्व द्वाः। इति मेहिनी॥ पाँचाली इति भाषा॥ (पश्चारी रख्य लाले सिद्धम्।) ग्रारिष्ट ह्वला। इति निकास्त्रप्रेष्टः॥ इक् इति भाषा॥

पचावटं, क्की, (पच विकृतसुर:स्थलं आवटित वेष्ठते इति । आ + वट् + अच् ।) उरस्कटम् । बालोपवीतम् । इति हारावली ॥ (पचानां वटानां वटादिष्टचाणां समाहारः । निपा-तनात् साधुः । पचवटी । यथा, गोः रामा-यगे । ३ । २० । ३ ८ ।

"विवेश पचावटस्यसेवितम्

रिपून् दिधनुः प्रतभानिनाच्यस्त ॥")
पत्तावस्यः, पुं, (पत्तस्य भूतेषु अवस्या यस्य । तस्य
देशरम्भवस्यस्वार्णेषु नयसान्यास्त्र चि ॥
प्रवः । इति निकास्त्र प्रेषः ॥ पत्तावस्यायुक्ते नि ॥
पत्ताप्रत, नि, (पत्तद्यातः परिमाणमस्य ।)
"पर्कतिविप्रतिनिंग्रहित।" ५ । १ । ५६ । निपा।
तनात् साधुः ।) चंखाविष्रेषः । इति च्योतिष्रम् ॥
पत्ताप्र इति भाषा ॥ (यथा, स्तुतिपत्ताप्रति। ५१।